

Η απάντηση στη νοθεία, στον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό, είναι η προσφυγή στα δικαστήρια;

Ταξικός συνδικαλισμός με τις πλάτες του κράτους;

του Δημήτρη Κάβουρα

Το 37ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ δεν πραγματοποιήθηκε τελικά στην καθορισμένη ημερομηνία. Η κινητοποίηση των δυνάμεων του ΠΑΜΕ, η είσοδος τους στο χώρο του Συνεδρίου και οι διαδηλώσεις στο χώρο που θα διεξάγονταν, οδήγησαν στην ματαίωσή του. Η δικαιολογία για αυτή την παρέμβαση του ΠΑΜΕ ήταν οι νόθοι αντιπρόσωποι, τους οποίους προσδιόρισε το ίδιο σε 53 τον αριθμό (αριθμός που αντιστοιχεί σε περίπου 53.000 ψηφίσαντες), και η απαίτησή του ήταν να μην γίνουν δεκτοί στο Συνέδριο.

Φυσικά και σε αυτό το Συνέδριο-παρωδία υπήρχαν νόθοι αντιπρόσωποι, όπως υπήρχαν και πολλοί κατασκευασμένοι αντιπρόσωποι οι οποίοι αποτελούν μέρος της μεγάλης βιομηχανίας παραγωγής αντιπροσώπων από σωματεία-φαντάσματα, από ανύπαρκτα σωματεία-σφραγίδες τα οποία υπάρχουν μόνο στα χαρτιά, μόνο και μόνο για να παράγουν αντιπροσώπους για τα Εργατικά Κέντρα και τις Ομοσπονδίες, οι οποίες με τη σειρά τους παράγουν αντιπροσώπους για την ΓΣΕΕ. Το φαινόμενο αυτό δεν είναι τωρινό. Πολλά χρόνια τώρα συμβαίνει και αφορά σε όλες τις δυνάμεις που συμμετέχουν στη Διοίκηση της ΓΣΕΕ. Όπως για πολλά χρόνια τώρα τα Συνέδρια της ΓΣΕΕ γίνονται σε 5στερα ξενοδοχεία.

Η διπλοψηφίες σε πολλά σωματεία, η νοθεία στις εκλογικές διαδικασίες, η νόθευση των εκλογικών καταλόγων, οι διπλοί και τριπλοί εκλογικοί κατάλογοι, το στήσιμο σωματείων με μοναδικό σκοπό την παραγωγή αντιπροσώπων, αποτελεί χρόνιο πρόβλημα του κινήματος και μόνιμο «καθήκον» των δυνάμεων του κυβερνητικού, του εργοδοτικού, του αστικού συνδικαλισμού και των δυνάμεων αστικής επιρροής. Πρόκειται για εκφυλισμό, σήψη και παρακμή των δυνάμεων αυτών, που η γραμμή, η λειτουργία και η πρακτική τους φυσικά επηρεάζει συνολικά το συνδικαλιστικό κίνημα.

«Πρωτοπόροι», πρωτεργάτες και πρώτοι διδάξαντες αυτής της βιομηχανίας είναι οι δυνάμεις της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ. Αξιοποιώντας τους κομματικούς μηχανισμούς από τους οποίους στηρίζονται, και με την ανοχή του κράτους, έστησαν και εξακολουθούν να στήνουν σωματεία-φαντάσματα και σωματεία σφραγίδες για την παραγωγή αντιπροσώπων, με σκοπό την άλωση και τη διαιώνιση της κυριαρχίας τους στα σωματεία, αλλά κυρίως, στις δευτεροβάθμιες οργανώσεις και φυσικά στην τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, τη ΓΣΕΕ. Τα παραδείγματα είναι πάρα πολλά και αδιαμφισβήτητα.

Με την ίδια δικαιολογία και με τον ίδιο τρόπο οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ απέτρεψαν, λίγες μέρες πιο πριν, και το Συνέδριο της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας (ΟΙΥΕ). Με τον ίδιο τρόπο απέτρεψαν και τα Συνέδρια σε μια σειρά Εργατικά Κέντρα (Εργατικό Κέντρο Πάτρας, Τρίκάλων, κ.α).

Σε όλες αυτές τις Ομοσπονδίες, τα Εργατικά Κέντρα και την ίδια τη ΓΣΕΕ, όντως υπήρχαν όλα αυτά τα φαινόμενα: διπλοψηφιών, καλπονοθείας, νόθευσης των εκλογικών καταλόγων, διπλών και τριπλών εκλογικών καταλόγων, σωματεία-φαντάσματα και εκλογές σε καφενεία με περιφερόμενη κάλπη όπου ψήφιζαν ζωντανοί και νεκροί, κλπ. Αλλού περισσότερο, όπως στο Εργατικό Κέντρο Πάτρας και αλλού λιγότερο όπως στα Τρίκαλα, τα φαινόμενα αυτά είναι πέρα για πέρα υπαρκτά και τείνουν να γενικευτούν.

Ορισμένα παραδείγματα πιστοποιούν την πραγματικότητα: σωματεία οικοδόμων στα Τρίκαλα φέρονται να έχουν ψηφίσαντες

περισσότερους από τα σωματεία Αθήνας και Πειραιά μαζί, και αυτό σε συνθήκες κρίσης όπου η ανεργία στους οικοδόμους ξεπερνούσε το 80%! Τα 3 από αυτά τα σωματεία ελέγχονται από την ΔΑΚΕ, οι εκλογές γίνονταν στα καφενεία των διάφορων χωριών με περιφερόμενη κάλπη όπου φέρονται να ψήφισαν εκατοντάδες ζωντανοί και νεκροί, με αποτέλεσμα να παράγονται δεκάδες αντιπρόσωποι για το ΕΚΤ. Ένα επιπλέον σωματείο ελέγχεται από την ΠΑΣΚΕ και η Διοίκησή του επιδίδεται στην υλοποίηση διάφορων προγραμμάτων εκπαίδευσης του ΟΑΕΔ, σε συνεργασία με διάφορους καπιταλιστές. Με τον τρόπο αυτό μαζεύουν κάποιους εργαζόμενους εντάσσοντάς τους στα προγράμματα και ταυτόχρονα εγγράφοντάς τους στα μητρώα μελών. Και ανάμεσα στα προγράμματα πραγματοποιούν και τις εκλογές με περιφερόμενη κάλπη. Φυσικά ούτε λόγος να γίνεται για Γενικές Συνελεύσεις, συμμετοχή σε κινητοποιήσεις και άλλα τέτοια. Η ΠΑΣΚΕ διατηρεί παράλληλα και δύο σωματεία Ιδιωτικών Υπαλλήλων, το ένα Τρικόλων μαζί με τη ΔΑΚΕ και το άλλο Θεσσαλίας, στο οποίο φέρεται να ψηφίζει...και η κουτσή Μαρία!

Ένα, ακόμα, 5ο σωματείο οικοδόμων, το «Συνδικάτο οικοδόμων και συναφών επαγγελματιών ν. Τρικόλων», ελέγχεται από το ΠΑΜΕ. Το παρακάτω γεγονός συνέβη το 2013.

Οι εκλογές ξεκίνησαν την Κυριακή 8/12/2013 στο Εργατικό Κέντρο, και συνεχίστηκαν τη Δευτέρα και την Τρίτη 9 και 10/12 αντίστοιχα, με τη συμμετοχή ενός και μόνο ψηφοδελτίου που στηρίζονταν από το ΠΑΜΕ. Η εφορευτική επιτροπή η οποία διεξήγαγε τις εκλογές, σε συνεννόηση με την Δικαστικό Αντιπρόσωπο, η οποία είχε δουλειά και δεν μπορούσε να παρευρεθεί στην εκλογική διαδικασία την Τετάρτη 11/12, αποφάσισε τη διακοπή της ψηφοφορίας για μία μέρα και τη συνέχιση των εκλογών για την Πέμπτη 12/12.

Την Πέμπτη το απόγευμα, όταν προσήλθε η Δικαστικός για την συνέχιση των εκλογών, βρέθηκε μπροστά σε ένα πρωτοφανές γεγονός: ο αριθμός των ψηφισάντων ήταν διπλάσιος από αυτόν που άφησε την Τρίτη το βράδυ, όταν δηλαδή έκλεισαν οι κάλπες!

Η Δικαστικός κλείδωσε την κάλπη και κάλεσε την Αστυνομία, η οποία πήγε στο Εργατικό Κέντρο στο οποίο διεξάγονταν η ψηφοφορία και κατέσχεσε την κάλπη και το εκλογικό υλικό, και η υπόθεση παραπέμφθηκε σε Εισαγγελέα για τη διενέργεια προανάκρισης «για πλαστογραφία εκλογικού καταλόγου, νόθευση εκλογικού αποτελέσματος και λοιπές διατάξεις εκλογικής διαδικασίας». Κλήθηκαν σε ανάκριση όλοι οι φερόμενοι σαν ψηφίσαντες για να επιβεβαιώσουν, ή όχι, τη συμμετοχή και την υπογραφή τους! Όταν το Συνδικάτο ξέμπλεξε από τα Δικαστήρια, μετά από καιρό, πραγματοποίησε νέες εκλογές στις οποίες πήραν μέρος 75 οικοδόμοι. Για να μην αναφερθώ και στις εκλογές του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας, όπου εκατοντάδες βιβλιάρια μελών που ήταν αραδιασμένα στα γραφεία των παραρτημάτων . . . ψήφιζαν μόνα τους!

Στα εκφυλιστικά φαινόμενα τα οποία περιέγραψα πιο πάνω, εμπλέκονται, αποδεδειγμένα, όλες οι δυνάμεις που εκπροσωπούνται στη ΓΣΕΕ. Και οι ευθύνες επιμερίζονται σε όλους, αναλογικά.

Η πλειοψηφία της Διοίκησης της ΓΣΕΕ είναι μια αστικοποιημένη ηγεσία. Η αστικοποίησή της έχει να κάνει με τα εισοδήματά της, είναι γνωστά τα ποσά που φέρεται να έχει εισπράξει σαν αποζημίωση ο Πρόεδρος της ΓΣΣΕ αλλά και άλλα μέλη της Διοίκησης τα οποία δεν είναι καν εργάτες αλλά εργοδότες-καπιταλιστές και άλλοι καλοπληρωμένοι υπάλληλοι. Έχει να κάνει όμως, κυρίως, με την προσχώρησή τους στην καπιταλιστική ιδεολογία και στην κατεύθυνση της εξυπηρέτησης των καπιταλιστικών συμφερόντων. Αποκορύφωμα αυτής τους της υποταγής και της ταύτισής τους με τους καπιταλιστές, ήταν η εναντίωσή τους στα εργατικά συμφέροντα, στο εργατικό αίσθημα και την εργατική βούληση στο Δημοψήφισμα του 2015, στο οποίο, αφού πρώτα προσπάθησαν να το ματαιώσουν και δεν το κατόρθωσαν, τάχθηκαν κατόπιν, μαζί με τους καπιταλιστές, υπέρ του ΝΑΙ σε όλες τις απαιτήσεις της Τρόικα, των καπιταλιστών και των τοκογλύφων. Και βέβαια, η τωρινή τους προσπάθεια οικοδόμησης «κοινωνικής συμμαχίας» η οποία θα βρίσκεται κάτω από την

αστική και μικροαστική κυριαρχία, και η οποία υπονομεύει την εργατική αυτοτελή παρέμβαση και υποτάσσει τα εργατικά συμφέροντα στα καπιταλιστικά.

Πρόκειται για την 5η φάλαγγα στις γραμμές της εργατικής τάξης και για ένα μεγάλο απόστημα το οποίο πρέπει να σπάσει. Πώς όμως θα γίνει αυτό;

Σύμφωνα με το ΠΑΜΕ «Αυτό το απόστημα πρέπει να σπάσει με τη μόνη καθαρή λύση που φοβούνται, τη μαζική παρουσία των ίδιων των εργαζομένων.»

Η «μαζική παρουσία των ίδιων των εργαζομένων», όπως την πραγματοποίησε το ΠΑΜΕ, δεν έσπασε το απόστημα. Οδήγησε στη ματαίωση του Συνεδρίου της ΓΣΕΕ, όπως πιο πριν οδήγησε στην ματαίωση του Συνεδρίου της ΟΙΥΕ και πιο πριν στην ματαίωση του Συνεδρίου του Εργατικού Κέντρου Τρικάλων και πιο πριν στην ματαίωση του Συνεδρίου του Εργατικού Κέντρου Πάτρας. Και στις τρεις τελευταίες περιπτώσεις οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ προσέφυγαν στα Δικαστήρια και ζήτησαν τον διορισμό μονοπαραταξιακής Διοίκησης, δηλαδή δικής τους Διοίκησης! Η καινούργια «στρατηγική» του ΠΑΜΕ φαίνεται ότι είναι η άλωση των συνδικάτων μέσω των Δικαστηρίων, με τις πλάτες του κράτους! Αυτή η «στρατηγική» ευοδώθηκε στην περίπτωση της Πάτρας.

Αποτελεί όμως αυτή η «στρατηγική», τη λύση στο πρόβλημα; Μπορεί αυτή η «στρατηγική» να σπάσει το απόστημα της νοθείας και να δώσει λύση υπέρ της εργατικής τάξης στο ζήτημα της αστικοποίησης της Διοίκησης της ΓΣΕΕ; ΣΙΓΟΥΡΑ ΟΧΙ!

Με την «στρατηγική» που ακολουθεί το ΠΑΜΕ αφενός νομιμοποιεί, παγιώνει και διαιωνίζει την κρατική παρέμβαση στο εσωτερικό του εργατικού κινήματος και αφετέρου, αυτή η «στρατηγική», δρα διαλυτικά και αποτρεπτικά στη συμμετοχή των εργατών στα συνδικάτα αφού τους δημιουργεί μια αηδία με αποτέλεσμα να τα αντιμετωπίζουν σαν προέκταση του κράτους και σαν προϊόντα σήψης και παρακμής, συναλλαγών, συνδιαλλαγών, παραταξιακών ανταγωνισμών και χρόνιας βεντέτας μεταξύ των διαφόρων

πολιτικών και συνδικαλιστικών δυνάμεων.

Σε αυτά τα συνδικάτα η μεγάλη πλειοψηφία των εργατών δεν πρόκειται να συμμετέχει.

Επιπλέον, αυτή η «στρατηγική» έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τις θέσεις του αυτοαποκαλούμενου «ταξικού πόλου», του ΠΑΜΕ, το οποίο υποτίθεται ότι κινείται στην κατεύθυνση της ανατροπής του καπιταλισμού και του κράτους του. Πώς γίνεται να θέλεις να ανατρέψεις τον καπιταλισμό και το κράτος του και την ίδια στιγμή αυτό να σε διευκολύνει στην «στρατηγική» σου και παράλληλα να σε χρηματοδοτεί κιόλας;

Διότι εδώ πρέπει να τονίσουμε ότι όλα τα Εργατικά Κέντρα, οι Ομοσπονδίες και η ΓΣΕΕ, στηρίζουν την ύπαρξη, τη στέγαση και τη λειτουργία τους, στο κρατικό χρήμα, το οποίο προέρχονταν μέχρι πρότινος από την Εργατική Εστία και τώρα, μετά τη διάλυση της Εργατικής Εστίας, από τον ΟΑΕΔ. Το 80% των εσόδων τους προέρχεται από το κρατικό χρήμα το οποίο παίρνουν όλες οι δυνάμεις που εκπροσωπούνται στη ΓΣΕΕ.

Επίσης, η νέα αυτή «στρατηγική» του ΠΑΜΕ έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τις θέσεις του πολιτικού φορέα που το στηρίζει ο οποίος διατείνεται ότι τώρα, μετά από πολλά-πολλά χρόνια, κατάφερε να επεξεργαστεί και να προβάλει τη μόνη καθαρή γραμμή και πως, σωστά, μόνο με επανάσταση και με το τσάκισμα του αστικού κράτους θα δει άσπρη μέρα η εργατική τάξη. Να του υπενθυμίσουμε εδώ πως όταν η γραμμή δεν ήταν τόσο «καθαρή», αποφεύγαμε συστηματικά, με κομματική γραμμή, και καταγγέλλαμε τη προσφυγή στα «αστικά δικαστήρια» και τώρα, με την υποτιθέμενη ντούρα, τη γνήσια, την ορίτζιναλ επαναστατική γραμμή, η προσφυγή στα «αστικά δικαστήρια» για τον διορισμό διοικήσεων της επιρροής του αποτελεί στρατηγική του επιλογή και πανάκεια για τη λύση του προβλήματος της νοθείας στα συνδικάτα και την αλλαγή των συσχετισμών δύναμης σε αυτά.

Το ίδιο επιδιώκει να κάνει άραγε το ΠΑΜΕ και στη ΓΣΕΕ; Να προσφύγει στα δικαστήρια και να ζητήσει το διορισμό

μονοπαταξιακής διοίκησης; Η μέχρι τώρα πρακτική του σε αυτό το συμπέρασμα οδηγεί.

Ο τελευταίος διορισμός διοίκησης στη ΓΣΕΕ χρονολογείται στα 1985. Ήταν η χρονιά της έναρξης της νεοφιλελεύθερης επίθεσης στη χώρα, η οποία επίθεση συνάντησε σοβαρές αντιστάσεις μέσα στην εργατική τάξη και άλλαξε τους συσχετισμούς δύναμης μέσα στην ΓΣΕΕ, σε βάρος του κυβερνητικού συνδικαλισμού. Πράγμα στο οποίο απάντησε η κυβέρνηση τότε του Ανδρέα Παπανδρέου με προσφυγή κυβερνητικών παραγόντων στα δικαστήρια και συνεννόησης με δικαστές, και στη συνέχεια με την προσφυγή του Εργατικού Κέντρου Πάτρας και την καθαίρεση της εκλεγμένης διοίκησης της ΓΣΕΕ. Κατόπιν προσφυγής των «επιμελών» Πασόκων στα δικαστήρια αυτά προχώρησαν σε διορισμό νέας διοίκησης αποτελούμενης στη μεγάλη πλειοψηφία τους από πρόθυμους και «επιμελείς» κυβερνητικούς συνδικαλιστές. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός της μεθόδευσης τότε από την πλευρά της κυβέρνησης: η δικαστική απόφαση βγήκε στις 9.10 το πρωί, ενώ η αίτηση του Εργατικού Κέντρου Πάτρας κατατέθηκε 20 λεπτά αργότερα, στις 9.30 το πρωί. Με άλλα λόγια, το δικαστήριο έκανε δεκτή μια αίτηση πριν αυτή ακόμα κατατεθεί!

Το γεγονός αυτό συνάντησε σφοδρή αντίδραση από την πλευρά της εργατικής τάξης. Οι δυνάμεις της ΕΣΑΚ, τότε, αλλά και άλλες δυνάμεις, σωστά καταγγείλαμε το πραξικόπημα στη ΓΣΕΕ και την κυβερνητική και δικαστική παρέμβαση. Αυτά που καταγγέλλαμε τότε, θα τα κάνει σήμερα το ΠΑΜΕ;

Απέναντι σε αυτή την εκφυλιστική κατάσταση σήψης και παρακμής σαν αποτέλεσμα της αστικής παρέμβασης και επιρροής στο κίνημα, απαιτείται άμεσα η αλλαγή πολιτικής στα Συνδικάτα και τις Ομοσπονδίες. Μέσα από ένα ενιαίο εργατικό μέτωπο όλοι οι εργαζόμενοι, πρέπει να παλέψουμε για τον εκδημοκρατισμό του κινήματος, την υπεράσπιση και διεύρυνση των κατακτήσεων μας, για την απόκρουση και ανατροπή της επίθεσης που δεχόμαστε. Κρίσιμο ζήτημα για την αποτελεσματικότητα της πάλης μας αποτελεί το περιεχόμενο και η κατεύθυνση της πάλης μας και, για την εξυπηρέτηση των ταξικών μας στόχων, η μορφή οργάνωσης

του συνδικαλιστικού κινήματος.

Η πάλη για την υπεράσπιση και διεύρυνση των κατακτήσεών μας πρέπει να κινείται στην κατεύθυνση της ανατροπής του ίδιου του καπιταλισμού που είναι η αιτία των προβλημάτων μας και των κυβερνήσεών του, για μια κοινωνία χωρίς φτώχεια-ανεργία-εξαθλίωση, χωρίς πολέμους, χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Η πάλη μας πρέπει να στοχεύει ταυτόχρονα στην ύπαρξη, μαζικοποίηση και αναζωογόνηση των σωματείων και τη δημιουργία σωματείων εκεί που δεν υπάρχουν. Για σωματεία μαζικά-ενωτικά-αγωνιστικά, αυτοτελή και ανεξάρτητα από το κράτος και την εργοδοσία που θα συσπειρώνουν στις γραμμές τους όλους τους εργάτες ανεξάρτητα απ την εργασιακή τους σχέση {μόνιμοι, ωρομίσθιοι, συμβασιούχοι, 4ωρίτες, αορίστου χρόνου, 8μηνίτες, κλπ} ανεξάρτητα από φυλή, χρώμα, θρησκεία, εθνικότητα, από ιδεολογικές και πολιτικές αντιλήψεις.

Παλεύουμε αποφασιστικά μέσα στο υπάρχον συνδικαλιστικό κίνημα, για την αλλαγή των συσχετισμών δύναμης σε όλα τα επίπεδα. Για ένα σωματείο κατά κλάδο παραγωγής, μια Ομοσπονδία, ένα Εργατικό Κέντρο σε κάθε Νομό, σε ρόλο συντονιστικό, μία ΓΣΕΕ, όλα «εκτός πάσης αστικής επιρροής». Να εκδιωχθούν απ' τις διοικήσεις των σωματείων όλοι οι εργοδοτικοί, οι εκφυλισμένοι, οι συμβιβασμένοι, οι εξαγορασμένοι, οι ηττημένοι, οι φασίστες.

Να γίνει πράξη η απόφαση του 26ου οργανωτικού Συνεδρίου της ΓΣΕΕ για τη συγχώνευση των 74 περίπου Ομοσπονδιών σε 21 περίπου, καθώς και τον περιορισμό του αριθμού των Εργατικών Κέντρων που πρέπει να έχουν απλά συντονιστικό ρόλο, καθώς και η απόφαση «για την παύση της ανάμειξης του κράτους στα ίντερνα του κινήματος». Να ενοποιηθούν οι ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και να εκδοθεί το ατομικό συνδικαλιστικό βιβλιάριο. Να πάψει άμεσα η κρατική παρέμβαση στα συνδικάτα που είναι προϊόν επιβολής του Εγγλέζικου ιμπεριαλισμού στη χώρα μας, με τη λεγόμενη συμφωνία Σιτρίν, το 1945. Τα καταστατικά των σωματείων να μην χρήζουν έγκρισης από τα πρωτοδικεία, απλά να κατατίθεται σαν αρχείο σε

αυτά, χωρίς οποιοδήποτε χρηματικό κόστος. Να εκδιωχθούν οι δικαστικοί αντιπρόσωποι, και εν προκειμένω οι Δικηγόροι που λειτουργούν σαν εκπρόσωποι του κράτους στις αρχαιρεσίες των σωματείων, αρκετοί εκ των οποίων πρέπει να χάσουν την άδεια άσκησης επαγγέλματος στο βαθμό που συγκαλύπτουν φαινόμενα νοθείας, και οι εκλογές των συνδικάτων να γίνονται από κοινή εφορευτική επιτροπή των συνδυασμών που παίρνουν μέρος σε αυτές. Τα συνδικάτα να στηρίζονται αποκλειστικά στις εισφορές και συνδρομές των μελών τους και να πάψει η οικονομική παρέμβαση του κράτους στο εσωτερικό τους.

Να δοθεί ιδιαίτερο βάρος στον εκδημοκρατισμό του κινήματος, στη δημοκρατική λειτουργία, λήψη και υλοποίηση των αποφάσεων των συνελεύσεων, στο ξεκαθάρισμα των μητρώων-μελών.

Απέναντι στον εκφυλισμό, την αδράνεια, την αστικοποίηση της διοίκησης της ΓΣΕΕ, προκρίνουμε τον γνήσιο και δημοκρατικό συντονισμό σωματείων-Ομοσπονδιών-Εργατικών Κέντρων, όλων όσων θέλουν να παλέψουν ενάντια στην καπιταλιστική επίθεση, την κατάργηση της αντεργατικής-αντιαπεργιακής νομοθεσίας, ενάντια στην εκμετάλλευση και καταπίεση και για την αγωνιστική διεκδίκηση των αιτημάτων μας, τη διατήρηση και διεύρυνση των κατακτήσεων του κινήματος.

Είμαστε από θέση αρχής ενάντια στην ανάμειξη των δικαστηρίων στα εσωτερικά των συνδικάτων, άρα και στον διορισμό Διοικήσεων από αυτά. Η ανάμειξη του κράτους στο εσωτερικό του κινήματος έφερε πολλά δεινά στο κίνημα και ευθύνεται σε μεγάλο βαθμό για την απαξίωση του συνδικαλιστικού κινήματος από τους εργάτες και την αποστροφή τους στην οργανωμένη πάλη.

Εμπρός να μετατρέψουμε τα συνδικάτα σε όργανα πάλης στα χέρια των εργατών, σε φρούρια αγώνα, σε πραγματικό σπίτι του εργάτη, σε σχολειά της νέας κοινωνίας, σε σχολειά του σοσιαλισμού!

Για αυτούς που βλέπουν την ανασύνταξη του κινήματος να περνάει μέσα από την διάλυση της ΓΣΕΕ, ή έξω από αυτή, πρέπει να τους πούμε ότι η αιτία δεν βρίσκεται στη μορφή οργάνωσης, τη Γενική

Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας, αλλά στην αστική επιρροή πάνω στο κίνημα, στην πολιτική και πρακτική που εφαρμόζουν οι δυνάμεις που κυριαρχούν σε αυτό, καθώς και η κρατική παρέμβαση στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα. Ως εκ τούτου πρέπει να πολεμήσουμε τις αιτίες και να απαντήσουμε με προλεταριακό τρόπο στο πρόβλημα και όχι αποσπασματικά και χειροτεχνικά επιτείνοντας τη σύγχυση και συμβάλλοντας στην παραπέρα διάσπαση και διάλυση του κινήματος με εγκεφαλικά κατασκευάσματα περί κάποιων ανεξάρτητων κέντρων αγώνα και περί διάσπασης και διάλυσης της ΓΣΕΕ και την ίδρυση κάποιας νέας ταξικής ΓΣΕΕ.

Η απάντηση φυσικά δεν βρίσκεται ούτε στην πολιτική και πρακτική του ΠΑΜΕ, το οποίο συμβάλλει με την πολιτική και την πρακτική του στη διάσπαση της αναγκαίας ενότητας δράσης της εργατικής τάξης, στην παραπέρα διάλυση του συνδικαλιστικού κινήματος, μετέρχεται ίδιων πρακτικών και μεθόδων με τις αστικοποιημένες δυνάμεις, όπου έχει την πλειοψηφία και μπορεί να το κάνει, στηρίζεται στο κρατικό χρήμα και νομιμοποιεί και διαιωνίζει την κρατική παρέμβαση στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα.

Η απάντηση βρίσκεται στην επίμονη δουλειά μέσα στο υπάρχον κίνημα για την επαναστατικοποίησή του και τη μετατροπή του σε πραγματικά ταξικό κίνημα που θα δρα στην κατεύθυνση της υλοποίησης της ιστορικής αποστολής της εργατικής τάξης, η οποία προέκυψε από την θέση της στην παραγωγή, και που δεν είναι άλλη από την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση μιας νέας κοινωνίας.

Τέλος, οι δυνάμεις που διατείνονται ότι είναι ταξικές, πρέπει να πράξουν στοιχειωδώς αυτό που λένε για τη γυναίκα του καίσαρα: να είναι και να φαίνονται τίμια!